

SYLABUSDOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2024- 2027
(skrajne daty)

Rok akademicki 2024/2025

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Psychologia Zdrowia
Kod przedmiotu*	NSiH-PsZ
nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Kolegium Nauk Medycznych
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Instytut Nauk o Zdrowiu
Kierunek studiów	Pielęgniarstwo
Poziom studiów	studia I stopnia
Profil	praktyczny
Forma studiów	niestacjonarna
Rok i semestr/y studiów	I rok 1 semestr
Rodzaj przedmiotu	Obowiązkowy
Język wykładowy	polski
Koordinator	Małgorzata Wąsacz
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	Małgorzata Wąsacz

* -opcjonalnie, zgodnie z ustaleniami w Jednostce

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt. ECTS
I	20			10					3

CSM – zajęcia realizowane w Centrum Symulacji Medycznej

1.2.**Sposób realizacji zajęć****X zajęcia w formie tradycyjnej**

zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku) (egzamin, zaliczenie z oceną)**EGZAMIN****2. WYMAGANIA WSTĘPNE**

Motywacja do zgłębiania wiedzy naukowej

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 Cele przedmiotu

C1	Przygotowanie studenta do zrozumienia i wyjaśnienia: - przyczyn zachowania, myślenia i motywacji człowieka, w szczególności przy uwzględnieniu jego kondycji zdrowotnej. - najbardziej znaczących pytań stawianych przez współczesną psychologię. Nauczenie krytycznego myślenia.
C2	Przygotowanie studenta w zakresie umiejętności do: Umożliwienie wykształcenia poznawczej orientacji w zakresie prezentowanych zagadnień oraz ich aplikacja praktyczna, zwłaszcza w kontakcie z pacjentem.
C3	Kształtowanie postawy studenta do: - pogłębiania i aktualizowania wiedzy z zakresu psychologii.

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

3.3 Treści programowe

A.

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych ¹
	Student zna i rozumie:	
EK_01	Modele i podejścia stosowane w psychologii zdrowia .	A.W.1
EK_02	Znaczenie wsparcia społecznego i psychologicznego w zdrowiu i chorobie .	A.W2
EK_03	Teorie stresu psychologicznego , zależności między stresem a stanem zdrowia oraz inne determinanty zdrowia.	A.W3
EK_04	Podejście salutogenetyczne podmiotów uwarunkowań optymalnego stanu zdrowia i podejście patogenetyczne uwarunkowane chorobą.	A.W4
EK_05	Procesy adaptacji do życia z przewlekłą chorobą i uwarunkowania tych procesów.	A.W5
	Student potrafi:	
EK_06	Wykazać role wsparcia społecznego i psychologicznego w opiece nad osobą chorą.	A.U1
EK_07	Wykazać metody radzenia sobie ze stresem .	A.U2
	Student jest gotów do:	
EK_8	przestrzegania praw pacjenta;	K_02

B. Problematyka ćwiczeń, konwersatoriów, laboratoriów, zajęć praktycznych

Treści merytoryczne
Perspektywy we współczesnej psychologii. Podstawowa definicja psychologii.

¹ W przypadku ścieżki kształcenia prowadzącej do uzyskania kwalifikacji nauczycielskich uwzględnić również efekty uczenia się ze standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.

Podstawowe mechanizmy poznawcze i ich biologiczne uwarunkowania.
Wrażenia zmysłowe i spostrzeżenia.
Świadomość i zagadnienia tożsamości. Poznanie siebie.
Myślenie i podejmowanie decyzji.
Uczenie się i pamięć. Jak skutecznie zapamiętywać informacje?
Procesy emocjonalne i motywacyjne. Fizjologia emocji. Motywacja w praktyce.
Osobowość- kluczowe teorie. Zaburzenia osobowości.
Psychologia społeczna. Konsekwencje wpływu społecznego na zachowanie.
Człowiek i jego środowisko. Stres, zdrowie i dobre samopoczucie.

C. Problematyka ćwiczeń, konwersatoriów, laboratoriów, zajęć praktycznych

Treści merytoryczne
Podstawy teoretyczne procesu komunikacji.
Rola komunikacji w pielęgniarstwie (komunikacja pozioma i pionowa).
Specyfika komunikacji w kontekście stanu klinicznego pacjenta.
Trudne dialogi. Podstawy wsparcia psychologicznego.
Fizjologia stresu psychologicznego. Techniki relaksacyjne.
Agresja i asertywność.
Wypalenie zawodowe- objawy, terapia. Rola profilaktyki.

3.4 Metody dydaktyczne

Wykład: wykład z prezentacją multimedialną

Ćwiczenia: analiza i interpretacja tekstów źródłowych, praca w grupach, analiza przypadków, dyskusja.

Samokształcenie – indywidualna praca studenta

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
A.W1	EGZAMIN PISEMNY	w
A.W2	EGZAMIN PISEMNY,	w, ćw
A.W3	EGZAMIN PISEMNY,	w, ćw
A.W4	EGZAMIN PISEMNY	w
A.W5	KOLOKWIMUM	ćw
A.U1	EGZAMIN PISEMNY,	w, ćw
A.U2	EGZAMIN PISEMNY	w
K_02	OBSERWACJA W TRAKCIE ZAJĘĆ	ćw,w

by weryfikacji efektów uczenia się

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Egzamin pisemny w formie testu sprawdzającego efekty kształcenia. Test jednokrotnego wyboru składający się z 30 pytań zamkniętych, czas trwania egzaminu 30 minut. Kryteria oceny:

5,0 – student zaliczył efekty uczenia się na poziomie 93-100%
 4,5 – student zaliczył efekty uczenia się na poziomie 85-92%
 4,0 – student zaliczył efekty uczenia się na poziomie 77-84%
 3,5 – student zaliczył efekty uczenia się na poziomie 69-76%
 3,0 – student zaliczył efekty uczenia się na poziomie 60%-68%
 2,0 – student zaliczył efekty uczenia się poniżej 60%

Ćwiczenia-zaliczenie z oceną

Metody weryfikacji efektów kształcenia w zakresie wiedzy: student rozpoznaje odpowiedź w teście jednokrotnego wyboru na kolokwium zaliczeniowym i prawidłowo odpowiada na pytania w trakcie zajęć.

Metody weryfikacji efektów kształcenia w zakresie umiejętności: obserwacja zachowań, ocena zaangażowania w dyskusji (ocena formująca) pozwalająca ocenić umiejętności praktyczne studenta; kolokwium sprawdzające

Kryteria oceny końcowej:

5,0 – student zaliczył efekty uczenia się na poziomie 93-100%
 4,5 – student zaliczył efekty uczenia się na poziomie 85-92%
 4,0 – student zaliczył efekty uczenia się na poziomie 77-84%
 3,5 – student zaliczył efekty uczenia się na poziomie 69-76%
 3,0 – student zaliczył efekty uczenia się na poziomie 60%-68%
 2,0 – student zaliczył efekty uczenia się poniżej 60%

Samokształcenie:

Celem samokształcenia jest wdrażanie studentów do podejmowania działań doskonalących umiejętność współpracy w zespole terapeutycznym przy rozwiązywaniu różnych sytuacji w sferze psychologicznej oraz kształtowanie umiejętności komunikowania się z pacjentem i zespołem terapeutycznym.

Samokształcenie oceniane jest poprzez ocenę referatu Studenta. Referat polega na przygotowaniu materiałów informacyjnych dla pacjenta zmagającego się z wybraną jednostką chorobową, doboru odpowiedniego sposobu przekazania informacji. Warunkiem zaliczenia jest uzyskanie pozytywnej oceny referatu.

Kryteria oceny referatu:

- wykazanie wiedzy i zrozumienia tematyki z zakresu realizowanego przedmiotu, potwierdzających osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się : 0-6 pkt.,
- klarowność opracowania tekstu – poprawna terminologia i język : 0-3 pkt.,
- prawidłowy układ tekstu : 0-3 pkt.,
- właściwy dobór piśmiennictwa polskiego i zagranicznego : 0-3 pkt.

ZALICZENIE: MAX: 15 PKT - MIN: 9 PKT (60%); PONIŻEJ 9 PKT. – BRAK ZALICZENIA

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
GODZINY KONTAKTOWE	
Godziny kontaktowe wynikające z harmonogramu studiów:	
ZAJĘCIA TEORETYCZNE (WYKŁADY, ĆWICZENIA, ĆWICZENIA/ CSM)	30
Godziny kontaktowe poza harmonogramem studiów	

(udział w konsultacjach, zaliczeniach, egzaminie)	
UDZIAŁ W KONSULTACJACH	
UDZIAŁ W ZALICZENIACH, EGZAMINIE	2
GODZINY NIEKONTAKTOWE	
WYNIKAJĄCE Z HARMONOGRAMU STUDIÓW - SAMOKSZTAŁCENIE	30
GODZINY NIEKONTAKTOWE – PRACA WŁASNA STUDENTA (PRZYGOTOWANIE DO ZAJĘĆ, NAPISANIE REFERATU, PRZYGOTOWANIE DO ZALICZEŃ, EGZAMINU)	8
SUMA GODZIN	70
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	3

* Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	
zasady i formy odbywania praktyk	

7. LITERATURA

<p>Literatura podstawowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Marcinowicz L., Chlabicz S. (red.): Jak skutecznie rozmawiać z pacjentem i rodziną. Praktyka lekarza rodzinnego. Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2014 2. Janukowicz J. (red.): Profesjonalizm lekarski, Medical Education 2015 3. Lidia Cierpiątkowska, Helena Sęk, Psychologia kliniczna rok wydania 2016, Wydawnictwo Naukowe PWN
<p>Literatura uzupełniająca:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Jakubowska-Winecka A., Włodarczyk D. (2007). <i>Psychologia w praktyce medycznej</i>. Warszawa: PZWL. 2. Kwiatkowska A., Krajewska- Kułak E., Pank W. (red.) (2012). <i>Komunikacja interpersonalna w pielęgniarstwie</i>. Warszawa: PZWL. 3. Mietzel G. (2000). <i>Wprowadzenie do psychologii</i>. Gdańsk: GWP. 4. Silverman J., Kurtz S., Draper J. (2018). <i>Umiejętności komunikowania się z pacjentem</i>. Kraków: Medycyna praktyczna. 5. Strelau J. (red.) (2000). <i>Psychologia. Podręcznik akademicki. Tom II, III. (wybrane rozdziały)</i>. Gdańsk: GWP.

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej